

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Krupičkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Lukáše Pišvejce v právní věci žalobce: **Ředitelství silnic a dálnic s. p.**, se sídlem Čerčanská 2023/12, Praha 4, zastoupen JUDr. Jiřím Hartmannem, advokátem se sídlem Sokolovská 5/49, Praha 8, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**, se sídlem Pplk. Sochora 727/27, Praha 7, **za účasti:** Tomaier Legal advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Černokostelecká 281/7, Praha 10, zastoupené Mgr. Pavlem Janků, advokátem se sídlem Černokostelecká 281/7, Praha 10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 8. 2025, č. j. 9 A 42/2024 - 113,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku, kterým Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2024, č. j. UOOU-01327/21-28. Uvedeným rozhodnutím žalovaný postupem podle § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“) změnil část výroku prvostupňového rozhodnutí v tom smyslu, že se žádost odmítá podle § 8a odst. 1 informačního zákona pouze v rozsahu osobních údajů Ing. G. (čísla občanského průkazu, adresy bydliště, data narození, registrační značky vozidla) a v rozsahu vlastnoručních podpisů fyzických osob. Ve zbytku žalovaný prvostupňové rozhodnutí zrušil, řízení zastavil a podle § 16 odst. 5 informačního zákona přikázal stěžovateli, aby osobě zúčastněné na řízení poskytl ve výroku specifikované informace ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení žalobou napadeného rozhodnutí (informace týkající se pověření či jmenování Ing. G., jakož i smluv, které s ním stěžovatel uzavřel).

[2] S kasační stížností spojil stěžovatel návrh, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal v souladu s § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) odkladný účinek. Návrh zdůvodnil tím, že jej požadované informace mohou poškodit v soudním řízení, které vede proti společnosti zastupované osobou zúčastněnou na řízení. Je proto namístě, aby osobě zúčastněné na řízení nebyly informace do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem poskytnuty. S ohledem na závěry městského soudu totiž stěžovatel nemá jinou možnost než požadované informace osobě zúčastněné na řízení

poskytnout. Ta je pak bude moci využít v řízení před soudy, čímž stěžovateli hrozí neodvratitelná újma na jeho právech. Přiznání odkladného účinku podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 a 5 s. ř. s. naopak není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[3] K návrhu na přiznání odkladného účinku se vyjádřila osoba zúčastněná na řízení. Uvádí, že poskytnutím informací nehrozí žádná újma dotčeným osobám ani stěžovateli. Jde o informace, které může po stěžovateli jakožto povinné osobě požadovat každý. I kdyby újma hrozila, zajisté nebude nepoměrně větší než újma hrozící osobě zúčastněné na řízení, která se domáhá poskytnutí dotčených informací již více než 6 let. Dalším prodlužováním řízení narůstají osobě zúčastněné na řízení náklady na vedení sporu. Postup stěžovatele v řízení považuje osoba zúčastněná na řízení za šikanózní, neboť stěžovatel si musí být vědom nesprávnosti své argumentace, na jejímž základě odmítá poskytnout požadované informace. Tato byla opakovaně odmítnuta soudy. Stěžovatel tedy nemůže se svou kasační stížností uspět, a jejím podáním sleduje toliko oddálení okamžiku, kdy bude muset informace poskytnout. Přiznání odkladného účinku by tak bylo v rozporu s ústavně garantovaným právem na informace. Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele zamítl.

[4] K návrhu na přiznání odkladného účinku se vyjádřil i žalovaný. Uvedl, že návrh považuje za projev zdržovací taktiky, neboť jeho rozhodnutí i napadený rozsudek jsou plně v souladu s prejudikaturou. Jde o zdržovací taktiku, přičemž tvrdí-li stěžovatel hrozbu spočívající ve využití informací v soudním řízení, je hrozba hrozící protistraně při jejich neposkytnutí srovnatelná. Navíc má protistrana možnost si informace opatřit i prostřednictvím procesních institutů v o. s. ř. Tvrzení o využití údajů v soudním řízení je také podstatou žalobních námitek. Žalovaný proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

[5] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tam, kde kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona, je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[7] Nejvyšší správní soud předesílá, že v souzené věci přiznal městský soud usnesením ze dne 12. 6. 2025, č. j. 9 A 42/2024 - 37, odkladný účinek žalobě. Svůj postup odůvodnil tím, že jeho nepřiznání by pro stěžovatele představovalo neodstranitelnou újmu na právech.

[8] Po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelem a okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku

pokračování

kasační stížnosti jsou v daném případě splněny, resp. trvají již z řízení před městským soudem (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS).

[9] Předmětem řízení o kasační stížnosti je otázka, zda povinný subjekt (stěžovatel) měl povinnost poskytnout požadované informace v režimu informačního zákona, či nikoliv, resp. zda tuto otázku správně posoudili žalovaný a městský soud. Pokud by Nejvyšší správní soud vyřešil tuto právní otázku ve prospěch stěžovatele, tj. zrušil by napadený rozsudek městského soudu i rozhodnutí žalovaného, a tím zbavil povinný subjekt (stěžovatele) povinnosti poskytnout vyžádané informace, šlo by o úspěch v praktické rovině *de facto* nulový, neboť informace by mezitím již byly poskytnuty (vyprázdnil by se tím předmět řízení ve věci samé). Přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti nemůže za této situace představovat újmu na právech žalovaného či osoby zúčastněné na řízení nepoměrně větší, než jaká hrozí stěžovateli, neboť pokud Nejvyšší správní soud shledá, že kasační stížnost není důvodná, dojde k odložení poskytnutí informací na pozdější dobu. To však nepředstavuje újmu natolik závažnou, že by převážila nad újmou způsobenou nezvratnými následky, které by nastaly v případě nepřiznání odkladného účinku. Žalovaný i osoba zúčastněná na řízení ostatně fakticky dovozují nedůvodnost přiznání odkladného účinku fakticky pouze z toho, že ve věci samé je kasační stížnost nedůvodná. To však nelze při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti předjímat.

[10] Nejvyšší správní soud dále posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Podmínku absence rozporu s důležitým veřejným zájmem považuje Nejvyšší správní soud za splněnou. Již dříve v usnesení ze dne 21. 12. 2017, č. j. 10 As 345/2017 - 35, uvedl: *„Je pravda, že obecně existuje veřejný zájem na poskytování informací, což potvrzuje i samotná skutečnost, že zákonodárce se rozhodl k jeho zachování přijmout obecně závaznou právní úpravu. V projednávané věci ovšem tento obecný veřejný zájem soupeří s jiným důležitým veřejným zájmem, kterým je ochrana údajů o majetkových poměrech třetích osob, resp. ochrana dalších osobních údajů. Srovná-li Nejvyšší správní soud tyto dva veřejné zájmy, dospívá k závěru, že ochraně těchto údajů je nutno dát dočasně přednost právě s ohledem na nezvratné následky, které by nastaly v případě, kdyby Nejvyšší správní soud účinky napadeného rozsudku neodložil. Je-li ve věci samé tedy spor o to, zda stěžovatel má, či nemá informace poskytnout, je namístě chránit tyto údaje do doby, než Nejvyšší správní soud rozhodne ve věci samé“* (důraz přidán Nejvyšším správním soudem).

[11] Ostatně takto Nejvyšší správní soud postupoval i v jiných řízeních, jejichž předmětem bylo posouzení shodné právní otázky, tedy zda má či nemá povinný subjekt povinnost poskytnout požadované informace (viz např. usnesení ze dne 24. 7. 2019, č. j. 5 As 170/2019-18, ze dne 31. 8. 2022, č. j. 2 As 196/2022-23, či ze dne 18. 7. 2024, č. j. 5 As 179/2024-41 v případě téhož stěžovatele). Z toho důvodu Nejvyšší správní soud setrvává na dříve vyslovených závěrech o nezbytnosti ochrany požadovaných informací do rozhodnutí ve věci samé. Jde o specifické řízení před kasačním soudem, v němž je hrozící újma na straně stěžovatele dalším postupem nezhojitelná (nenapravitelná).

[12] Zbývá doplnit, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku je rozhodnutím dočasné povahy a nelze z něj jakkoli předjímat budoucí meritorní rozhodnutí o podané kasační stížnosti (srov. již letité usnesení Nejvyššího správního soudu

ze 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že odkladný účinek žalobě přiznal v posuzované věci již městský soud, postačuje přiznat odkladný účinek kasační stížnosti pouze ve vztahu k napadenému rozsudku (srov. usnesení rozšířeného senátu tohoto soudu ze dne 16. 6. 2020, čj. 8 Azs 339/2019 - 38, č. 4039/2020 Sb. NSS), čímž bude z hlediska odkladného účinku až do právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci samé obnoven stav, který zde byl před právní mocí napadeného rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 19. listopadu 2025

Mgr. Lenka Krupičková
předsedkyně senátu